

fram for partiet

DESEMBER

1975

Diskusjonsblad for Oslo/Akershus

1. mai

1976:

START MOBILISERING NÅ!

Det er over 5 mnd. igjen til 1. mai. Er det for tidlig å begynne å mobilisere massene?

Færlig 1.mai-front (FPF) er ikke bare en organisering for å lage en stor og slagkraftig demonstrasjon 1.mai. FPF er en omfattende politisk massebevegelse, med målsættinga å styrke enheten og slagkraften i arbeiderklassens og folkets kamp, og heve denne enheten opp på et høyere politisk nivå. Denne bevegelsen må starte raskt. Jo tidligere vi er ute, desto større muligheter til å nå både bredt og dypt, til å nå mange nye masser og samtidig utvikle den kraftige politiske gjennom 1.mai-bevegelsen.

HVA SLAGS TOG ØNSKER VI?

Vi må ta utgangspunkt i de prinsippene FPF har bygd på: la 1.mai markere enheten, bredden og styrken i den kampen arbeiderfolk fører for sine interesser, og samtidig utvikle denne kampen politisk så langt som mulig. FPF skal fortsette å være et tog hvor "hundre blomster blomstrer", hvor all progressiv kamp samles, og massene kan gå under sine paroler. Samtidig må toget samles rundt klare hovedparoler, utfra en klar politisk plattform. Det betyr at prinsippet om reservasjonsrett må opprettholdes, et

krav som er helt nødvendig for å kunne forene bredt massemobilisering med en klar, politisk orientering for toget som helhet. Dessuten er det helt nødvendig for frontene.

Plattformen fra ifjor må sikkert forandres og utvides i tråd med utviklingen i klassekampen (stikkord: krigsfaren, krise). Denne diskusjonen må vi få i gang raskt.

MOBILISERINGA

Det hjelper hverken med en riktig plattform eller godt organiserte komiteer hvis vi ikke går sjunt og dristig ut for å mobilisere massene. Den viktigste feila som ble gjort i fjor kan også knyttes til dette.

Mao sier i "Sør" for massenes velferd - fest oppmerksomheten på arbeidsmetodene:

Vår sentrale oppgave nå er å mobilisere massene til å ta del i den revolusjonære krigen, styrte imperialismen og Kuomintang ved hjelp av slik krig, spre revolusjonen til hele landet, og drive imperialismen ut av Kina. Den som ikke legger tilstrekkelig vekt på denne sentrale oppgaven, er ikke noen god revolusjonær kader. Hvis våre kamerater virkelig får er denne oppgaven og forstår at revolusjonen for

enver pris må spres til hele la-
ndet, så bør de på ingen måte
overse eller undervurdere spør-
smålet om de brede massenes nær-
meste interesser, deres velferd.
For den revolusjonære krigen er
massenes krig. Den kan bare førres
ve å mobilisere massene og stole
på dem.

Kan vi lykkes i å slå fienden
dersom vi bare mobiliserer fol-
ket til å fortsette krigen og
ikke gjør noe annet? Selvsagt
ikke. Hvis vi vil vinne må vi
gjøre en god del mer...Kort
sagt, alle de praktiske problemene
i massenes daglige liv bør ha irrav
på vår oppmerksomhet..."

Den viktigste feilen vi gjorde i
1917, var at vi ikke mobiliserte
massene ut fra det strategiske prin-
sippet - til å ta del i den revolu-
sjonære krigen. Vi så ikke første
mai som noe som skulle bringe oss
et skritt nærmere revolusjonen.

Istedet var vi fornøyd når vi had-
de fått "sikret" folk til toget -
under en eller annen lokal parol.
Helheten i FFF ble stort sett bare
diskutert i startfusen - for vi
hadde noe merlig med masser med -
og så ble det bare mobilisert på
lokale krav.

Derfor er å miste de revolusjonære
perspektivene. FFFer ikke bare et
tog, det skal være en politisk
massebevegelse. Gjennom denne be-
vegelsen skal vi nå ut til nye
folk og vi skal utvikle dem poli-
tisk, føstre dem. Vi skal vise
dem den kampen andre grupper før-
er for sine interesser og hvor-
ledes den henger sammen med, og
tjener, deres kamp. Og vi skal ut-
vikle dem ut fra de kravene de
sjøl stiller, vise hvem som er ven-
ner og hvem som er fiender, og å
bare sosialismen kan løse arbeids-
folks problemer.

Dette unnlot vi i stor grad å
gjøre ifjor. Det var en alvorlig
høyre-feil, som vi må anstrenge oss
for å unngå i år.

FAST OPPMERKSOMHET PÅ MASSENE NERE BEHOV

Det betyr ikke at vi ikke skal v
vi massenes nære interesser stor
oppmerksomhet. Vi ønsker ikke
noen innsnevring av toget, ikke
noe tog bare for revolusjonære.
Og massene utvikles nettopp ut
fra, og med utgangspunkt i, sine
egne krav og sin egen kamp.

Hvis vi slår oss på brystet, sier
at nå skal vi "gi taen i alle
småsaker" og bare mobilisere på
"politikk" gjør vi en like alv-
orlig høyre-feil, og aldri så nye
i rød frakk. Det er Arne Nygård-
moens linje fra ifjor med forak-
ten for "Blåsbort Vel", forakten
for massenes nære krav. "at er en
revisjonistisk linje som unnlater
å se at det er massene som er
drivkrafta i historien, og at alt
vi sier må ta utgangspunkt i
deres krav og deres ideer.

Altså: Vi skal være flinkere, og
ikke dårligere enn ifjor til å ta
utgangspunkt i massenes nære krav.
Nå vi skal ikke stole på den,
vi skal også bruke 1.mai til
mobilisering for "den revolusjo-
nære krigen".

INNGÅ 1.MAI

Geså i 1.mai-prosjektet er innrettet
inn på arbeiderklassen og på alt
den lille oppmerksomhet. Result-
atet så vi ifjor i alt for liten
arbeiderprosent i toget.

Sjøl om vi ønsker et svært tog, er
det også av betydning hvem som
går der. 1.mai er historisk
arbeiderklassens kampdag, og i å
brede, progressive bevegelsen FFF
er, må arbeiderklassen stå i ledet-
sen. Å undervurdere arbeider-
klassens ledende rolle er å løse
1.mai fra våre strategiske
oppgever, kampen for sosialismen,
og det er en revisjonistisk feil.

Det betyr at arbeidet i år må mål-
rettes spesielt på arbeiderklassen.
Det krever spesiell jobbing og
spesiell innretning for politisk.
I tråd med jobbing med RV. Rens
og fremst krever det et godt
1.mai arbeid på arbeiderklassene,
et arbeid som går djupt i massene

Det betyr ikke at andre grupper
ikke skal vise oppmerksomhet.
Ingen skal gi blaffen i litt
ett massegrunnlag, fordi arbei-
det skal rettes spesielt inn på
arbeiderklas en. Vi må lære
kunst å spille piano- mobili-
sere en bred folkelig bevegelse,
samtids som arbeiderklassen viser
spesiell oppmerksomhet. Det må
også legges spesiell vekt på
arbeidet blant kvinnene og ung-
dommen.

Vi veit ikke akkurat hva SV vil gjøre 1. mai. Men vi veit at det ikke vil være noe bra. De siste åra har SV-ledelsens råtne politikk vist seg spesielt tydelig nettopp i samband med 1. mai. For mange av SVs medlemmer og sympatisører som har ønsket å feire 1. mai som arbeiderklassens kampdag, har SVs opplegg framstått som det det er: klasseforræderi.

Vi har et fint tog med en riktig politikk å tilby dem. Mange av SVs medlemmer og sympatisører har gått i FFF de siste åra. I år bør det komme enda flere. Både de og vi veit at det bare går et tog på klassekompens grunn 1. mai - FFF.

Når vi mobiliserer til toget må vi derfor også huske på progressive SV-medlemmer og SV-sympatisører. Vi skal diskutere kameratslig med dem, men vi skal ikke unnlate å ta kamp med dem, ikke unnlate å hjelpe dem til å forstå hva slags parti SV er. Å vinne dem for FFF er et fint utgangspunkt til å vinne dem for den progressive og revolusjonære bevegelsen!

START MASSEMobilisering TIL FFF NÅ!

Sentrale punkter er ikke berørt i denne artikkelen. Vi må diskutere oss fram til en riktig plattform, og vi må starte organiseringa av FFF-komiteer på alle nivåer. Allikevel - massenobiliseringa er det sentrale. Og vet vi ikke nok til å begynne å mobilisere nå? Kan vi ikke allerede nå ta opp FFFs betydning for de massene som er i kamp? og for de som stiller krav, men ennå ikke har kommet ut i kamp?

En viktig feilaktig tendens er: Først diskuterer vi politikken, så bygger vi opp komiteene, og så mobiliserer vi massene. Da er det kanskje tre uker igjen til 1. mai. Slik kan 1. mai hverken tjene arbeiderklassens og folkets kamp eller revolusjonen - det blir bare en oppgave som skal "løses".
LA FFF BLI EN POLITISK MASSEBEVEGELSE!
START MOBILISERINGA AV MASSENE NÅ!

KK:

fill målsettingene før jul !

Den nye årsplanen og kampen mot høyre-feile er sett med stor entusiasme i partiet. Planen prioriterer det interne arbeidet over det eksterne fordi bolsjeviseringa av partiet er nøkkelen til å beholde AKP(m-l) som et kommunistisk parti og dermed sikre ei kommunistisk linje på de eksterne kampområdene.

Å styrke avisa vil si å styrke partiet.
I kampen for å bolsjevisere partiet spiller styrkinga av den kommunistiske

pressa stor rolle. I diskusjonene om å starte ei enhetlig kommunistisk avis for hele Russland i 1902, sier Lenin: "Organiseringen av en landsomfattende avis - het det i Iskra - bør være den ledetråd ved hjelp av hvilken vi urokkelig skulle kunne utvikle, utdype og utvide denne organisasjonen (dvs. den revolusjonære organisasjon, som alltid er beredt til å støtte enhver protest og ethvert utbrudd)." (Lenin: "Hva må gjøres" s. 160).

Klassekampen har spilt en slik rolle for oss i oppbygginga av AKP(m-l). Og etter at partiet er dannet, har avisas betydning ikke blitt mindre men større. Klassekampen har tatt ledelsen både når det gjelder kampsaker (streikebevegelsen f. eks.) og når det gjelder skoloring av leserne.

Stabiliser framgangen i løssalget!

Sammen med den begynnende kampen mot høyreavviket, som bl.a. har vært kjennetegna ved en grov undervurdering av spredningen av den kommunistiske propagandaen, har løssalget av Klassekampen tatt seg bra opp. De aller fleste lag og kamerater driver nå regelmessig KK-salg. Laga får nå nye målsettinger for løssalget sitt. Det betyr at styrene må ta konsekvensene av de nye målsettingene og sikre organisatorisk at de blir gjennomført hver uke. Vi tror at hovedmotsigelsen når det gjelder løssalget nå er den organisatoriske sikringen og det er styrenes oppgave. Vi må ha et fast og stabilt løssalg på det nivået vi

har i dag, ikke nedgang og tilbakeslag når kampanjen er over. Mange lag har omorganisert løssalget sitt med innretting på arbeiderklassen, bl.a. ved å selge utenfor arbeidsplasser. Dette er et skritt framover, men målsettingen i løssalget må sikres ved at en spiller piano med flere fingre og diskuterer mulighetene for salg på derer, blant kjente, på gata osv.

Abonnentene er ryggraden i avisas økonomi.

Et godt løssalg er forutsetninga for å verve mange abonnenter, men abonnent - verve - kampanjen er kommet kort. Målsettinga vår er å oppfylle planen om 2500 nye abonnenter til jul

og da har vi nye igjen. KK regner med at de vil miste kanskje 6-700 abonnenter i forbindelse med overgangen til et nytt betalingsår - og hva er da igjen av resultater av kampanjen hittil? De abonnentene som forsvinner sier også noe om kvaliteten på abonnementsvervinga. Det er ikke nok å gi to KK-ab. i julegave til følgende slektninger og tro at dermed har en gjort sitt i kampanjen. (Men KK-ab. er sjeldenast også en god julegave.)

Vi må innrette abonnementsvervinga på arbeiderklassen. Arbeiderklassen i Norge trenger KK, derfor må vi ta kamp med de som kjemper for å få dem til å abonnere. Og å ta kamp betyr bl.a. å ikke gi seg, komme tilbake igjen og igjen og forklare den politiske nødvendigheten av å abonnere. De fleste steder har medlemmene satt seg personlige målsettinger og laga har målsettinger. Det som nå trengs, er å følge opp disse målsettingene, og virkelig få fart i abonnentkampanjen. Styrene må diskutere problemene i kampanjen og hjelpe de enkelte kameratene til å nå målsettingen.

Styrk avisa - styrk partiet!

Den siste tiden utvikling av klassekampen har skjennet behovet for å få KK vidt og bredt ut. Det er umulig for folk å skjønne krisa og hva de skal gjøre med den ved å lese borgerlige aviser. Det er umulig å skjønne krigsfaren og supermaktens trusel mot Norge ved å lese borgerpressas fredspreik. De siste månedene har betydninga av å spre KK i tillegg skjærpet seg spesielt på et felt: Borgerkapets stadig mer aktive

kampanje for å knuse den revolusjonære og progressive bevegelsen og forby AKP(m-l) har fått et av sine fremste uttrykk i den systematiske løgn og bakvaskelseskampanja som har blitt kjørt i borgerpressen. Det dreier seg ikke bare om "ekstremistene" i VG, men hele borgerpressen - inkludert Dagsbladet (om noen skulle tru noe annet) og dessu til de hørerlige arbeiderpartiene. Se for eks. på deknings av suspensjonene i fagbevegelsen og kampen bevegelsen og kampen mot det nye nazi-partiet. Det er de som blir suspendert for å gå i spissen for arbeiderklassens interesser som blir betegna som "illoyale".

det er de som går i spissen for å forby et nytt nazi-parti i Norge som blir kalt for ekstremister. Vi er fulle av illusjoner hvis vi tror at denne samlede kampanja vil vere uten virkning. Virkningene kan bli svært alvorlige hvis vi ikke samtidig kommer ut med vårt syn. Klarer vi ikke å komme bredt ut med KK nå, kan forsøkene på å isolere oss vinne fram, og vi kan få tilbakegang. Dette er et alvorlig perspektiv på kampanja, kamerater.

Bygg enhetsfronten mot FASCISMEN !

Når ny-nazistene nå dukker opp igjen i Norge, og blir kjørt fram i borgerpressen og andre nyhetsmedia, må vi se på noen av de historiske erfaringene vi har med fascistiske bevegelser.

FASCISMEN ER BORGERSKAPETS SISTE VERN I

KRISETIDER.

Det er ingen tilfeldighet at det er når den økonomiske krisen begynner å bli følebar for arbeidsfolk i Norge at fascistene letter på hodet igjen. Som Dimitrov sa i 1935: "De imperialistiske kreftene forsøker å velte byrdene av hela krisen over på det arbeidende folkets skuldre. Til det trenger de fascismen." Vi må slå fast fascistens klassekarakter - fascismen er ikke noen småborgerlig bevegelse - fas-

cismen er den formen for borgerdiktatur som monopolborgerskapet griper til som sitt siste, åpent terroristiske våpen når andre metoder til å undertrykke folket ikke lenger nytter. Dette viser den strategiske nødvendigheten av å ta fascismen alvorlig, nødvendigheten av å bekjempe og slå tilbake alle forsøk på å bygge opp en ny-nazistisk bevegelse i Norge.

Foreløpig bruker borgerskapet i Norge ny-nazistene som spyddodd for en anti-kommunistisk hets-kampanje. DNA-ledelsen går i spissen for å spre teorien om at "ekstremistene framkaller hverandre", at det egentlig er AKP(m-l) som er skyld i de norske ny-nazistene! og at nazistene egentlig er latterlige og ufarlige, mens kommunistene må bekjempes. SV-ledelsen følger opp med påstanden om at ny-nazis-

tene er "klasseløse". Det er iflg. dem derfor ingen grunn til å kreve forbud mot det nye nazi-partiet, eller mobilisere massene mot fascistene. Det kan trygt overlates til det borgerlige rettsapparatet! Til det må vi svare at sjøl om ny-nazistene virker ynkelige i dag, må historien lære oss at de har den herskende klassen i ryggen, og at det er livsfarlig å undervurdere dem.

ARBEIDERKLASSEN MÅ FØRE AN I KAMPEN MOT FASCISMEN!

Fascistenes mål er å knuse fagbevegelsen og arbeiderklassens kamp. I mellomkrigstida opptrådte fascistene i Norge som i andre land som organiserte streikebrytere. Med sitt rasistiske program går de til angrep på arbeiderklassens internasjonale solidaritet, og prøver å splitte de norske arbeiderne fra sine utenlandske klassefeller, fremmedarbeiderne. Det er bare en samla arbeiderklasse som kan knuse fascismen. I Norge har vi en sterk og levende anti-fascistisk tradisjon i arbeiderklassen og i fagbevegelsen. 5 års nazistisk okkupasjon og terrorvelde har ikke gått sporløst forbi, og fagbevegelsen har også i den siste tiden gått i aksjoner mot ny-nazistene. Sporveistjenestene forlangte ny-nazistene fjerna fra arbeidsplassen sin, og flere klubber og foreninger har fremma kravet om forbud mot det nye nazi-partiet. Dette kravet må reises overalt i fagbevegelsen! Vi må ikke tåle at et nytt parti som har som sitt fremste mål å knække fagbevegelsen får vokse fram!

SKAP EN MASSEBEVEGELSE FOR FORBUD MOT DET NYE NAZI-PARTIET!

Ny-nazistene forsøker å danne et nytt fascistisk parti i Norge, "Norsk Front". De har foreløpig store problemer med å

samle 1000 navn til støtte for dette, og må ty til falskneri. Anti-fascister skal vise at vi kan samle mange tusen underskrifter på et krav om forbud av det nye nazi-partiet. Underskriftlister fås fra Anti-fascistisk Komite, Postboks 27, Haugenstua, Oslo 9. Underskrifter skal samles overalt, på jobben, i boligstrøk og blant kjente. Et par timers aksjon i boligstrøk, en halv time utefer og arbeidsplass har vist seg å være nok til å fylle både ei og flere lister. Ikke sitt på listene i ukervis - send dem inn fortløpende, og fortsett å samle flere underskrifter.

Sammen med underskriftene skal det sendes inn brev til redaksjoner. Disse annonser skal rykkes inn i pressa med skikkelige forklaring av aksjonens paroler, og opplysninger om hvor mange som støtter kravet. Navn på personer skal ikke offentliggjøres, men kunne annonserkampanjen skal vise bredden i den anti-fascistiske opinionen. Vis dristighet i innsamlinga - på dette spørsmålet er enheten og kampviljen stor!

NAZISTENE ER KRIMINELLE ELEMENTER.

Vi må slå fast at de borgerlige demokratiske rettighetene ikke gjelder for fascistiske bevegelser. Ikke bare fordi rasistiske organisasjoner er forbudt etter norsk lov, og ikke bare fordi nazistene driver ulovlig våpensamling og våpentrening. Men først og fremst fordi dette bare er forsmaken på det som alltid har kjennetegna fascistiske bevegelser nå snart de anser seg sterke nok: åpen terror og vold mot arbeiderklassen og folket. Dette gjelder i dag som i Hitler-Tyskland, erfaringene fra Spania og Chile viser at fascismens voldskarakter ikke har forandret seg. Videre er fascistene tjenere for den internasjonale monopolkapitalen. Dette gjør dem til S.-kolonnister og potensielle

landsforrædere, i ei tid da motsigelsene i verden stadig skjerpes.

NAZISTENE MÅ STOPPES VED MILITANTE MASSE-AKSJONER!

Her er demonstrasjonen som stoppa nazistenes forsøk på å holde "riksting" et godt eksempel. På samme måte som vi må kreve forbud mot et nytt nazistisk parti, må vi støtte alle aksjoner som tar sikte på å haltpa nazistenes moter og alle som

de gjør på å utbre politikken sin. Til tross for at de er kriminelle voldsmenn, er det sterke krefter i det kapitalistiske samfunnet og i monopolkapitalens statsapparat som holder handa over dem og beskytter dem. Da anti-fascister forsøkte å stoppe fjernsynsprogrammet med ny-nazistene i vår, var det en del blant massene, og også blant kommunistene, som stilte seg tvilende til aksjonen, og mente at det var bedre at folk fikk se nazistene i all sin ynkelighet, at det var mer udemokratisk å avbryte programmet, osv. Siden den tida har folk sett at nyhetsmediene i hovedsak har fungert som reklame for nazistene. De har sett at under "det borgerlige demokratiet" har disse lysskye kreftene fått vokse og utvikle seg. Reaksjonen på at anti-fascister stoppa nazimetet sist har vært overveldende positiv - og igjen ser vi at arbeiderklasseklassen går i spissen. På industriarbeidsplassene har aksjonen blitt møtt med stort bifall.

Nazistene er voldsmenn, men de er også feige og få, og de frykter ingenting så mye som at massene skal reise seg mot dem. Derfor må aksjoner som skal stoppe dem være militante. Nazistene sier at de forbereder seg på å slå til mot kommunistene,

at kommunistene er deres hovedfiende. Vi ønsker ikke at det skal utvikle seg til store slag mellom nazister og kommunister. Når nazistene utroper kommunistene til hovedfienden, viser de at de først og fremst ønsker å slå til mot arbeiderklassens kampkraft. Dette må møtes med masseaksjoner. Kommunistene må gå i spissen for aksjoner mot nazistene, og det betyr også at vi må gå i spissen for å mobilisere arbeiderklassen og alle anti-fascister til militant kamp mot nazistene. Bare massene kan knuse fascismen.

BYGG UT ANTI-FASCISTISK KOMITE SOM EN BREI FRONT!

AFK er en ung og relativt liten organisasjon i dag. Likevel har den tatt en rekke viktige initiativer i kampen mot fascismen. Den har ennå ikke noe fast program, men har tatt opp en rekke ankersaker som kan samle breie masser. De oppgavens AFK konsentrerer seg om i dag er kampen mot det nye nazi-partiet, og støtte til det spanske folkets kamp mot fascismen. AFK har gitt ut en rekke løpesedler og plakater om disse emnene, og arbeider med en hvitbok om de norske ny-nazistene. Spre AFKs materiale, og tegn medlemmer til fronten! Det bidrar til å holde anti-fascismen levende i de breie lag av det norske folket.

NAZISTENE PLANLEGGER HEVN - VI MÅ SKJERPE OSS PÅ SIKKERHETEN.

"Rikstinget" som ble stoppa var et ynkelig nederlag for nazistene. Men vi må ikke tro at dermed er vi kvitt dem for godt. Det er overveldende sannsynlig at så snart de har kommet seg etter forskrækkelsen, vil de planlegge nye angrep på kommunister og andre progressive. Dette

Arvris Statens nye lønssystem!

HVA ER DET DET NYE LØNSSYSTEMET
I STATEN DREIER SEG OM?

Vi veit fra før at Staten i flere år nå har drevet beinhard rasjonalisering i sine bedrifter. Under dekke av en demagogi om å senke utgiftene til den offentlige sektor for å "minske skattepresset", har de forverra levevilkåra både for de statlige ansatte og for hele det arbeidende folket. I tillegg har også "skattepresset" økt.

Vi er inne i en økonomisk krise. Staten må ha kapital for å sikre monopolkapitalens eksistens. De betaler ut kapitalister som har store økonomiske vanskeligheter. De sikrer store bestillinger fra monopolkapitalistenes overproduksjon, og, sist men ikke minst: De går inn og investerer sjøl i nyetablert monopolindustri, industri av en slik størrelse at staten i Norge i dag er den eneste monopolkapitalist som kan stille nok kapital fordi de har hele det norske folket å røve kapitalen fra.

HVA HAR DETTE I LØYER?

Vi har allerede sett flere reaksjoner. Helsen- og sosialarbeiderne sier i fra og protesterer mot et kommunebudgett som ikke kan garantere en skikkelig helsen- og sosialtjeneste, studenter og universitetsansatte sier fra, barnehagepersonalet sier fra, hordene sier fra, og nå sier de statsansatte fra samla. Demagogien staten bruker for å investere i industri er "frigging av arbeidsplassene". I lys av at de rasjonaliserer bort 5 000 arbeidsplasser i telefonindustrien, og investerer i en oljeindustri hvor til og med oljedirektoratet sier fra at de ikke kan garantere sikkerheten i arbeidsplassene p.r.d. etter demagogien, er det lett å seisse hva det denne demagogien er.

Aldri før i dette landet har staten avsloret sin klassekarakter så tydelig som nå.

må vi ha i tankene når vi diskuterer sikkerhetspolitikken vår. Ny-nazistene har knust ruter i bokhandelen Tronsmo, de har kasta raykbomber 1. mai. Antifascister på stand er blitt antasta og forfulgt. Derfor: Gå aldri med interne papirer i demonstrasjoner eller på møter, gå ikke alene men i grupper fra demonstrasjoner, diskuter tiltak for å beskytte møter og folk som står på stand. Alle lag skal diskutere sikkerheten som en del av hest-

planen. Ta opp den truselen ny-nazistene representerer i forbindelse med den diskusjonen, og gjennomfør konkrete tiltak utfra den lokale situasjonen.

Kamerater:

BARE MASSENE KAN KNUSE FASCISMEN!

BYGG EN BREI ANTI-FASCISTISK BEVEGELSE!

G. [redacted]

HVEM RAMMER DET NYE LØNNSSYSTEMET ? =====

Det nye lønssystemet rammer i første omgang alle de statlige ansatte, og en del grupper som både er kommunalt og statlig ansatt (f.eks. lærere, adjunkter og lektorer, samt en del helse- og sosialarbeidere), dvs. alle som blir lønna etter statens regulativ. I neste omgang vil det nye lønssystemet også ha virkning for andre arbeidstakergrupper. Det viktigste prinsippet for hva slags lønn arbeidstakerne nå skal få skal i følge lønnsplanen være "markedsprinsippet". Dette betyr at staten skal ha et lønssystem hvor de kan konkurrere med det private næringsliv om arbeidstakerne. Toppfolka (sjefsskiktet) skal gis mer, og de gruppene som i dag har vanskeligheter med å få jobb blir hardest ramma. Dette går sjølsagt ut over de ufaglærte kvinnene.

HVORDAN RAMMER DET NYE LØNNSSYSTEMET DE ANSATTE ? =====

1. De fleste toppstillingene går opp. Det legges til tre nye lønnsklasser på toppen av regulativet.

2. Det innføres et "tilleggsregulativ" fra 600 kr opp til over 18 000 kr, som en kan utbetale arbeidstakere ved siden av lønna. Dette "tilleggsregulativet" skal ris etter nokså løse regler, bl.a. "markedsverdien", og vil føre til at også staten får mulighet til å gi "trykke-tillegg".

Disse to forandringene fra den nåværende ordning skal sikre at man

kan betale for sjefenes (arbeidsledernes) lojalitet i et ellers svært fastlåst lønssystem.

For resten av statens arbeidstakere kan man lese følgende ut av det nye lønssystemet:

3. De laveste lønnsklassene tas bort (under 1.kl. 6²) men beholdes likevel i et særregulativ for spesielle arbeidstakere (aspiranter, ungdom under 18 år etc.). Dette er løskematen. Det som skal gi lønssystemet skinn av "lavtlønnsprofil".

Sannheten er at disse lønnsklassene lenge har stått for fall, og sannsynligvis ville ha forsvunnet ved neste tariffoppgjør. Nå beholdes allikevel, men får en slags særstatus.

4. Man stryker med et pennestrek vekk alle de små fordelene enkelte yrkesgrupper har tilkjempet seg ved lokale kamper. Dette har ofte vært i form av ansiennitetstillegg eller ved at etatsopplæring har gitt ansiennitet. Eksempel: En etatsutdannelse på 2 år har tidligere gitt lønnsklasse 13³ etter et ½ års tjeneste. 1.kl. 13³ tilsvarer 1.kl. 16⁰ etter den gamle ordninga. Fordi man ikke opererer med ansiennitet i den nye ordninga, blir de som tilhører denne gruppa satt 3 lønnsklasser ned i lønn etter at det nye lønssystemet er gjennomført.

5. Alle lønningene og avansementsmulighetene "fryses fast". I enkelte tilfelle har man heva basislønna et hakk opp (basislønn-grunnlønn i en stilling). Dette er

Neste trinn må være å avvise lønnsplanen enten man får gjennomført de nåværende krava eller ikke. De fagorganiserte har aldri godkjent prinsippene for det nye lønns-systemet (prinsippene om "markeds-verdi" og at all lønnsfastsettelse baserer seg på teoretisk utdanning uten hensyn til praksis eller arbeidets art). Prinsippene blei utgitt allerede februar 1974 (delinnstilling I) og de foreningene som protesterte, fikk bare som svar at de ikke skulle uttale seg før delinnstilling II forelå med de konkrete resultatene.

I tillegg til kampen mot det nye lønssystemet er det nødvendig å reise kampen mot arbeidsretten. Denne saka illustrerer godt hvordan staten, fagforeningsledelsen og arbeidsretten utgjør et korporativt system. Det er viktig å påvise hvordan kartellet er statens redskap.

Det sier seg sjøl at dette er viktig når vi veit at staten i dag er landets største monopol-kapitalist og uten sammenligning landets største arbeidsgiver.

SISTE

Siden denne artikkelen blei skrevet, har følgende skjedd: Flere store foreninger innafor NTL har gjennomført politisk streik og Nils Mugaas (personaldirektor i Staten) har sendt ut trusler om svartelisting av tillitsvalgte og eventuell tilbaketrekking av

tillitsverv. Når det gjelder det siste, så har denne trusselen medført spontan avsky og ytterligere avsløring av DNA's karakter på de arbeidsplassene hvor det har vært politisk streik. Det er viktig å propagandere betydninga av Mugaas' bannbulle på alle arbeidsplasser.

Når det gjelder sjølve kampen mot lønnsplanen, så er det i enkelte fagforeninger reist forslag om en slagkraftig demonstrasjon av alle statsansatte den 8. desember dersom kartellet på tross av alle protester setter seg ned i de sentrale forhandlingene.

Diskusjonen på innholdet av lønnsplanen har også kommet lengre. Det er på enkelte statsbedrifter en utstrakt tendens til å ikke bare føre en defensiv kamp for å forsvare det lønssystemet vi har hatt i staten. Det nåværende lønssystemet har også gradvis gjennomgått en forverring, og det nye lønssystemet er egentlig bare en utvidelse av denne forverringa. Statsansatte flere steder har sjøl begynt å diskutere det de mener bør være prinsippene for et nytt lønssystem. Krav om at alle lønnsklasser under l.kl. 10 skal saneres har ofte vært ført fram i diskusjonene. Det er ikke mulig for en familie å leve skikkelig under denne lønna i dag. Dessuten er det i arbeidstakernes interesser å minske lønnsforskjellen, ikke

(forts. s. 18)

HOYRE I "RØD FRAKK"

Vi er inne i en periode med diskusjoner og korrigeringstiltak. SK har åpnet for en diskusjon om partiets linje. Utgangspunktet har vært at det fins høyreavvik av moderbe revisjonistisk karakter i partiet, og at disse avvikene har kommet og kommer til uttrykk på de fleste områder i partilivet internt og eksternt.

Vi har oppsummert at disse avvikene har sitt indre grunnlag i bl.a. følgende forhold:

- a) Klassesammensetning av partiet. En for stor andel av småborgerskapet og en for liten andel fra arbeiderklassen og industriarbeiderklassen.
- b) For lavt skoleringsnivå og neglisjering av studiene.
- c) Svakheter i masselinja.

Arbeidsplanen har tatt utgangspunkt i dette og stilt følgende oppgaver for å styrke partiet: Heving av det ideologiske nivået i partiet, konsolidering av partiet ideologisk, politisk og organisatorisk i forbindelse med landsmøteforberedelsene. Styrking av arbeiderklassens ledende rolle i partiet på alle områder og partiets arbeid i arbeiderklassen

På få måneder er vi kommet godt i gang: Partikaderens politiske og ideologiske nivå er hevet gjennom diskusjoner og studier, og vi er på god vei til å fylle de første mål vi har satt oss m.h.t. rekruttering.

En del tendenser som vi nå vie en viss oppmerksomhet i korrigering av høyre, og som vil hindre oss i å korrigere høyre og de ikke blir tatt for det de er: høyretendenser som opptrer i rød frakk.

Beste er tendenser som har samme utøring og rotter som de gule høyrelinjene: Klassesammensetning, dårlig skolerings og manglende faste basis. Disse "venstrelinjene" har bl.a. kommet til uttrykk gjennom å ville legge ned all arbeid blant arbeiderklassens allierte i småborgerskapet og blant de intellektuelle. Det er realist spørsmål om vi fremmer organisering blant disse gruppene i det hele tatt.

Vi har faktisk slått fast at uten all arbeiderklassen er i ledelsen av partiet, uten at partiet er knyttet til arbeiderklassen, er en del av klassen og men alle sine rotter forbundet med den, så kan partiet ikke gjøre seg løs om å lede arbeiderklassen fram til proletariats diktatur. (Se bl.a. Stalin's leninismens grunnlag).

Det uten at vi har sterke rotter og allierte blant bønder, fiskere, intellektuelle og andre deler av småborgerskapet, som heller ikke revolusjonens seier sikres, og er ikke arbeiderklassen alene som gjennomfører revolusjonen, men gjennom at klassen leder sine allierte.

Når vi i den nærværende fasen legger vekt på å styrke arbeiderklassens ledende rolle i partiet på ulike måter, er det fordi vi på dette området har hatt store mangler i vår politikk.

Vi har hatt tendenser til å ville se alle grupper som like viktige for det kommunistiske partiet, intellektuelle, småborgere og arbeidere. Når vi skal korrigere dette, må vi ikke gjøre som enkelte kamerater har tendenser til, nemlig å ville legge ned all arbeidet blant andre grupper, og dermed overlate disse gruppene til revisjonistene og de reaksjonære.

Vi er ikke kommet et skritt lengre i å utvikle partiet om vi i korrigeringa av våre høyrefeil slår over og gjør en masse venstreavvik. Særlig fordi våre høyrefeil har sin basis i manglende skolering og partiets klassesammensetning, er det grobunn for å utvikle venstrelinjer.

Jeg vil oppfordre kameratene til å studere Mao om klassene i Kina, Stalin: Leninismens grunnlag, partiet, og det Lenin skriver om de intellektuelle i "Kautsky".

om vervekampanja Intervju

FFP har hatt en samtale med et styremedlem i et lag innafor helsesektoren om vervekampanjen. De har en god del planer, og har satt noe av det ut i livet, men har foreløpig ikke kommet så langt i å oppsummere erfaringene sine.

Knytt sterke bånd til arbeiderklassen.

B: "Arbeidsplassen vår omfatter flere grupper og lag, både fra arbeiderklassen, leverer lag av småborgerskapet. Da vi diskuterte EK-salget og rekrutteringskampanjen, var det enighet om at vi måtte konsentrere arbeidet om de mest proletære gruppene.

Vervekampanjen og kampen mot høyreavviket.

Vi har oppsummert at i streikestøttearbeidet, i 1. mai-arbeidet og i valgkampen har vi vært noen store praktister. Vi har i praksis grovt undervurdert det kommunistiske partiets ledende rolle, ved at vi ikke har tatt alvorlig på å utvikle folk politisk. De vi har rekruttert tidligere er stort sett folk som har kommet til oss og bedt om å bli med. Vi har også hatt

venner og sympatisører som har bedt om å få bli med på studiesirkel, men som vi har latt vente i månedvis fordi vi "ikke har hatt nok folk til en sirkel" - i praksis at vi har prioritert annet arbeid foran. Nå har vi en studiesirkel i gang, og planlegger å starte flere etterhvert. Videre har

vi dannet ei studiegruppe for folk som har vært sympatisører lenge, og som tildels også har gått gjennom grunn-sirkelstudier, med det siktemålet å ta kamp med dem for endelig å rekruttere dem. Det viktigste er å få en skikkelig plan for politisk utvikling av folk rundt oss.

Det er ikke nødvendig å vente til sirkelen er slutt med å rekruttere!

Den sirkelen vi har startet nå har bare hatt 3 møter, men vi har alt rekruttert 1 av deltakerne. Vi ser tydelig at kamerater har ulikt nivå. Vi mener at det er riktig å rekruttere folk så raskt som mulig, hvis de fyller kravene til kandidatmedlemskap. På den måten tror vi de kan fungere mer ledende i studiegruppe også, og utvikle den politiske kampen der. Målsettinga vår er å rekruttere flere

er å rekruttere flere fra sirkelen i løpet av de neste ukene. Videre mangler det også en god del på at hele laget har et kollektivt grep om planene for politisk utvikling av hele omlandet vårt. Vi har stadig tendenser til at studiesirkelen er studielederens oppgave, men har planer om å ta grep om dette.

Rekrutteringskampanjen er en del av høstens hovedoppgave - kjemp for å oppfylle målsettinga!

FFP vil tilføye at sjøl om dette laget har en riktig politisk innrettning på kampanjen, og har tatt oppgaven alvorlig, vil de med sine nåværende tidplaner ikke klare å oppfylle målsettinga si til jul. Vi har inntrykk av at

dette er en tendens mange steder: studiesirkler er i gang og folk setter seg ned og tar det med ro. Kamerater: Dette er ikke å kjempe for å løse hovedoppgaven vår! Vi tror at det er fullt mulig å nå de målsettingene vi har satt oss hvis vi skjønner at dette er helt nødvendig for å utvikle partiet, og helt nødvendig for å klare alle de oppravnene partiet blir stilt overfor.

To viktige punkter å rekruttere raskt fra studiesirkelen, og å ta et kollektivt grep om rekrutteringsprosjektet. I tillegg hovedoppgave for hele partiet, ikke bare for styrene og studielederne.

for ei riktig linje i studiearbeidet

Når det gjelder studier, skriver Mao om tre nødvendige faktorer i dette arbeidet:

1. "Studier av de rådende forholda, innenlands og utenlands.
2. Studier av historia.
3. Studier av den internasjonale, revolusjonære erfaringen, studiet av m-l's allmengyldige sannhet."

Han sier: "Selv om vi studerer marxismen, er det mange av våre folk som studerer på en måte som står i direkte motsetning til marxismen. Det vil si at de bryter med det grunnprinsippet som Marx, Engels' Lenin og Stalin alvorlig har manet oss til å overholde, nemlig enheten mellom teori og praksis. Når de har brutt dette prinsippet, finner de selv på et motsatt prinsipp, teoriens atskillelse fra praksis."

Mao understreker også viktigheten av å drive systematiserte og organiserte studier og undersøkelser. Videre skriver han om to linjer i studiearbeidet: den subjektivistiske og den marxist-leninistiske:

1. Subjektivistisk metode når det kommunistiske arbeidet

Jeg tror de fleste av oss vil kjenne oss igjen på en av disse to eksemplene eller på begge:

a. Det ene er kameraten som bare tilegner seg teori, men ikke driver praksis. Hvor lett er det ikke for vedkommende å få klassestandpunktet

svekket, la den borgerlige sida ta overhånd i forhold til den proletarsida, og i og med at han ikke får praksis i klassekampen, får han ikke bevis for om teorien er riktig på konkrete forhold.

b. og den andre kameraten, han som bare driver praksis, men overlater til andre å holde på med studier og å skolere seg i m-l-m's tenkning. Selv om denne kameraten tar del i en selv om denne kameraten tar del i en av de to viktigste former for praksis, nemlig praksis i klassekampen, den stadige kontakten med massene, vil hans entusiasmeetter hvert svekkes b.s.a. at han mangler evnen til å sette perspek-

tiver på dagskampen, mister målet av syne, og kan lett gjøre høyrefeil i massearbeid og partiarbeid.

Jeg tror at vi hos oss kan kjenne oss igjen på begge disse to feilaktige metodene. På grunn av manglende grep om den kommunistiske teorien og på generallinja har vi gjort høyrefeil i fagforeninga (mye dagskamp, lite strategi), i Kvinnefrontarbeid (enhet alle kvinner), salg av KK, (stå fram som kommunist, forståelsen av å få ut politikken vår til massene) og i kampanjene våre.

Den andre linja Mao snakker om, er den marxist-leninistiske, den generelle metoden er å være grundig og systematisk når det gjelder undersøkelser av de nåværende forhold, studier av

historia og marxismen-leninismen. Han sier at vi ikke må basere oss på vår egen innbilning, på en øyeblikke impuls eller på bokas døde bokstav, men på de objektivt eksisterende kjennsøkjningene. Vi må tilegne oss materialet i detalj, og vi må utlede de riktige slutningene av det med marxismen-leninismen allmenne prinsipper som rettesnor.

I våre diskusjoner i pa. avd. har vi vært enige om at en del av høyrefeila skyldes manglende skolering. Hvordan leser vi egentlig? Har vi lett for å se på studier til partimøtene som noe ork? Hvorfor?

Skjenner vi viktigheten av å lese grundig for at diskusjonene våre skal nå et høyere nivå og praksisen bli rikere?

Jeg mener at ut fra hva en kamerat velger og prioriterer av lesestoff, kan man også finne ut hvor høyt vedkommende prioriterer partiet og massene. Noe av målet for oss sjøl er jo å være kommunister tvers

igjennom, at vi i alt vi gjør vurderer ut fra hva kollektivet og partiet trenger, istedenfor å velge ut fra våre egne personlige behov. Ta kameraten som leser og leser og kalles intellektuell, men som fungerer dårlig som kommunist og ikke kjenner den marxist-leninistiske teorien godt nok. Etter nærmere undersøkelser og diskusjon kom det fram at kameraten leste svært mye SV-litteratur og mindre av våre klassikere og det andre som er kommet ut på Oktober.

Jeg tror nettopp at feila vi gjør når vi skal velge lesestoff, er at vi ikke prioriterer ut fra partiets (og massenes) behov, men ut fra hva vi sjøl har lyst til å lese i øyeblikket. Det foregår stadig en kamp i hver og en av oss mellom en borgerlig og en proletar side. Velger vi borgerlig eller revisjonistisk litteratur, fører ikke det til at vi styrker den "gode" side, tvert om.

Vi må lære oss til å studere vitenskapelig, ikke planløst og spredd. Vi må la teori og praksis gå hånd i hånd.

Hva må gjøres?

Jo, en viktig ting: vi må drive mere sjelstudier, dette er jo også noe partiet har satt som oppgave for oss. Disse må organiseres om vi skal få sentralismen til å fungere også her.

STREIKESTØTTE- ERFARINGER

Da vi starta opp arbeidet med å bygge opp permanente streikestøttekomitéer, starta vi slik vi alltid har gjort med å kontakte våre nærmeste KK-kjøpere, d.v.s. den delen av kjøperne som tilhørte arbeiderklassen. Men kontakten med disse blei helt formell. Vi stolte ikke på at KK-kjøperne kunne være noen drivkraft i streikestøttearbeidet. Idéene var at bare vi kunne gjøre jobben, men vi måtte jo ha med noen masser for at det skulle være en komité. Denne mistilliten førte til at massene kom på møtene, mens partiavdelingane sto på stand, delte ut løpesedler etc.

Vi har gjennom diskusjoner i laget oppsummert at vi har gjort flere feil 1) at vi ikke stolte på at de massene vi hadde mobilisert, kunne bli ei drivkraft i arbeidet i komitéen.

2) Vi hadde ei linje som ville begrense streikestøttearbeidet til partiets nærmeste venner ved at vi solgte KK på SSK-stand. Vi så ikke perspektivet med en langt breiere massebevegelse.

Disse feila uttrykker en mistillit til arbeiderklassen som ledende i kampen, og at fronten skulle begrense seg til partiets og deres nærmeste venner.

Vi har fortsatt ikke kommet ut over våre KK-kjøpere, men har lagt et grunnlag for det ved at de uavhengige aktivistene har deltatt i alle komitéens oppgaver. Komitéen er nå en reell komité med et eget politisk liv. Vi arrangerer stand i SSK, og folk som aldri tidligere har vært politisk aktive, og som har vært treize til å komme på møter, blomstrer nå opp og utvikler seg gjennom de erfaringene de får ved å stå på stand, løpeseddelutdelinger etc.

Statens lønssystem (fra s.13)

oke den som lønnskomitéens markedsverdi prinsipp innebarer. Et annet ofte reist krav er også at avansementsmulighetene må økes, uten at man er nødt til å få arbeidslederfunksjoner. Dette strir også med lønnskomitéens prinsipp om at enhver administrativ eller ledende stilling skal være høyere betalt enn de denne administrator leder. Arbeidstakerne går imot at de skal være nødt til å sette seg bak en kontorpult for å stige i lønn. Diskusjoner på disse spørsmåla er viktige og man kan på ethvert punkt vise til at den

nåværende lønnskomitéens arbeid har kommet fram til stikk motsatt resultat enn det som er i lønns-takernes egne interesser. Ikke minst gjennom slike diskusjoner har det vist seg for de statsansatte at det nye lønssystemet kun tjener statens interesser og står derfor i direkte motsetning til arbeidstakernes interesser.

REIS KAMPEN BLANT DE
STATSANSATTE!
AVVIS PRINSIPPENE I DEN
NYE LØNSPLANEN!

Juon holds fortegnelse:

1. mai 1976: Stort mobiliseringa nå	s. 3
KK: Fyll målsettingene før jul!	s. 4
Bygg enhetsfronten mot Fasismen!	s. 7
Aavis statens nye lønssystem	s. 10
Debatt:	
Høyr i "rød frakk"	s. 14
Om verkampanja - intervju	s. 15
For ei riktig linje i studiearbeidet	s. 16
Strikestoppe erfaringer	s. 18